



**2020/2074(INI)**

1.2.2021

# **ATZINUMS**

Sniegusi Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja

Reģionālās attīstības komitejai

par kohēzijas politiku un reģionālajām vides stratēģijām cīņā pret klimata pārmaiņām  
(2020/2074(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Francisco Guerreiro*

PA\_NonLeg

## IEROSINĀJUMI

Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Reģionālās attīstības komiteju rezolūcijas priekšlikumā, ko tā pieņems, iekļaut šādus ierosinājumus:

- A. tā kā paredzams, ka 2021.–2027. gada kohēzijas politikas ieguldījums būs 37 % no kopējā mērķa, proti, vismaz 30 % no Savienības kopējā budžeta un *NGEU* izdevumiem piešķirt izdevumiem klimata jomā;
- B. tā kā saskaņā ar Eiropas Revīzijas palātas sniegto informāciju, īstenojot izvirzīto ES mērķi, proti, līdz 2020. gadam SEG emisijas samazināt par 20 %, ir izdevies panākt lielāku un mērķtiecīgāku finansējumu klimata rīcībai Eiropas Reģionālās attīstības fondā un saistībā ar kohēzijas politiku, tomēr tādās jomās kā lauksaimniecība, lauku attīstība un zivsaimniecība nav notikusi nozīmīga pāreja uz klimata rīcību un nav tikušas pilnībā izpētītas visas iespējas finansēt ar klimatu saistītu rīcību<sup>1</sup>;
- C. tā kā aplēsts, ka no visām siltumnīcefekta gāzu emisijām 8–10 % rada pārtikas zudumi un pārtikas izšķērdēšana<sup>2</sup>,
  1. atzīmē, ka lauksaimniecības nozarei ir stratēģiska nozīme ES un globālajā nodrošinātībā ar pārtiku un ka lauksaimnieki visvairāk tiek pakļauti klimata pārmaiņu sekām;
  2. tāpēc uzsver, ka kohēzijas politikai ir jāatbalsta spēcīga klimata aspektu integrēšana lauksaimniecības un ar pārtiku saistītajās nozarēs un jānodrošina, lai visas ES finansējuma programmas un projekti tiktu iestrādāti stratēģijās, ar ko atbalsta vērienīgus klimata mērķus, lai nodrošinātu taisnīgu pārkārtošanos uz klimatneitrālu un aprites ekonomiku un palielinātu lauksaimnieku ilgtspējīgas attīstības spējas; atzīmē, ka kohēzijas politikā ir jāņem vērā vides, sociālā un ekonomiskā ilgtspēja un jānodrošina klimatiskais taisnīgums, nabadzības mazināšana un labākas darba ņēmēju tiesības šajā nozarē;
  3. uzsver, ka pārtikas izšķērdēšanas un pārtikas zudumu novēršana un samazināšana, kā arī vietējo struktūru un reģionālo vērtības ķēžu stiprināšana ir būtiska, lai samazinātu visas emisijas, kas saistītas ar izaugsmi, ražošanu un transportēšanu;
  4. uzsver, ka saskaņā ar Parīzes nolīguma 2. pantu klimata politikas integrēšana lauksaimniecībā jāpiemēro tā, lai Eiropas Savienībā neapdraudētu pārtikas ražošanu un saglabātu nodrošinātību ar pārtiku;
  5. atgādina, ka Eiropas zaļā kursa mērķis ir aizsargāt, saglabāt un uzlabot Savienības dabas kapitālu, kā arī aizsargāt pilsoņu veselību un labbūtību no vidiskiem apdraudējumiem un ietekmes;
  6. uzsver, ka ir vajadzīga Eiropas strukturālo un investīciju fondu efektivitāte un papildināšana gan cīņā pret klimata pārmaiņām, gan dzīves kvalitātes uzlabošanā lauku

<sup>1</sup> [https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR16\\_31/SR\\_CLIMATE\\_LV.pdf](https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR16_31/SR_CLIMATE_LV.pdf) [Ipašais ziņojums "Vismaz piektdaļas ES budžeta novirzīšana klimata rīcībai: notiek vērienīgs darbs, bet pastāv nopietns risks, ka iecerēto neizdosies sasniegt", 7. lpp.]

<sup>2</sup> <https://www.ipcc.ch/srccl/chapter/chapter-5/>

apvidos;

7. uzsver, ka efektīva lopkopība var palīdzēt samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas, uzlabot piesaistītāju veiktspēju un palielināt produktivitāti;
8. atzinīgi vērtē pieņemto Savienības daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam (DFS) un *Next Generation EU (NGEU)*, ar ko rada stabilu finansiālo pamatu tādu rīcībpolitiku atbalstam, kas ļautu Savienībai sasniegt mērķi līdz 2030. gadam samazināt SEG emisijas vismaz par 55 %<sup>3</sup>;
9. uzsver — lai virzītos uz šo mērķi, būtu ievērojami jāpalielina piešķirumi no ESI fondiem, ar ko atbalsta pārkārtošanos uz klimatneitralitāti visās atbalsttiesīgajās nozarēs, kā arī jāpalielina ERAF piešķirtie līdzekļi virzībai uz zaļo un mazoglekļa mērķi<sup>4</sup>;
10. uzsver, ka reģionālajās vides stratēģijās jāievēro princips “nekaitēt”;
11. uzsver, ka finanšu resursu nepietiekamība ES, dalībvalstu un reģionu budžetos tuvākajā nākotnē kļūst arvien izteiktāka, ņemot vērā nepieredzēto ekonomikas lejupslīdi, ko izraisīja ar pandēmiju saistītie pasākumi un *Brexit*;
12. uzsver, ka izdevumi no 2021.–2027. gada DFS un *NGEU* klimata mērķim ir noteikti vismaz 30 % apmērā no visiem izdevumiem, kas nozīmē, ka zaļās pārkārtošanās vajadzībām tiks darīti pieejami jauni ES finanšu resursi vismaz 547 miljardu EUR apmērā;
13. uzsver, cik būtiski ir reģionālās vides stratēģijas sasaistīt ar vērienīgiem klimata uzdevumiem, kas ir augstāki par vispārējo mērķi līdz 2050. gadam panākt, ka ES kļūst klimatneitrāla, ņemot vērā lauksaimniecības, pārtikas un mežsaimniecības nozares ievērojamo ieguldījumu un to, ka augsnes un meži ir lielākās CO<sub>2</sub> krātuves pasaulē, proti, potenciāls, kas netiek pietiekami izmantots;
14. atzīmē, ka šiem uzdevumiem ir jāatbilst vispārējiem ES mērķiem šajā jomā;
15. uzsver, ka kohēzijas politikai būtu jāatbilst Eiropas zaļā kursa un tā stratēģijas “No lauka līdz galdam” un Biodaudzveidības stratēģijas mērķiem; uzsver, ka reģionālajās vides stratēģijās ir jāizmanto līdzsvarota pieeja, kurā ņemti vērā pašreizējie kompromisi starp klimata pārmaiņu mazināšanu, biodaudzveidības aizsardzību un ekonomiskajiem un sociālajiem aspektiem, lai pašreizējās krīzes risinātu koordinēti;
16. uzsver, ka ES ambiciozās rīcībpolitikas būtu jāīsteno visiem ekonomikas un sociālās jomas rīcībspēkiem un tās jo īpaši būtu jāvērs uz to, lai garantētu nodrošinātību ar pārtiku un saglabātu pieejamas cenas pārtikai;
17. aicina Komisiju atkārtoti izvērtēt biotehnoloģijas lomu; atzīmē, ka biotehnoloģija palīdz mazināt klimata pārmaiņas, piedāvājot risinājumus fosilo materiālu aizstāšanai ar

---

<sup>3</sup> Sk. arī Eiropas Parlamenta sākotnējo nostāju, ar ko iestājas par mērķi līdz 2030. gadam samazināt SEG emisijas par 65 %.

<sup>4</sup> <https://www.caneurope.org/docman/climate-finance-development/3599-funding-climate-and-energy-transition-in-the-eu/file>

bioloģiskiem materiāliem; norāda, ka lauksaimniecības zemes ilgtspējīga izmantošana ir būtiska, lai panāktu, ka dažādie lauksaimnieciskās ražošanas modeļi efektīvi palīdz mazināt klimata pārmaiņas;

18. uzsver, ka pārkārtošanās procesam uz klimatneitralitāti jābūt taisnīgam un iekļaujošam, īpašu uzmanību pievēršot pilsoņiem, kuri dzīvo lauku un attālos apvidos;
19. uzsver, ka inovācijām augu selekcijas jomā, izmantojot tādus instrumentus kā gēnu rediģēšana, ir milzīgs potenciāls izstrādāt šķirnes ar lielāku spēju mazināt klimata pārmaiņas;
20. uzskata, ka klimatvieda lauksaimniecība ir atkarīga no jaunu lauksaimniecības tehnoloģiju izmantošanas un attīstības, jo īpaši attiecībā uz mazajiem, bioloģiskajiem lauksaimniekiem un ražotājiem;
21. aicina Komisiju klimata pārmaiņu mazināšanas nolūkā neveltīt visas pūles vienīgi bioloģiskās lauksaimniecības attīstībai, bet arī stimulēt integrētus ražošanas modeļus, precīzo lauksaimniecību un augsnes saglabāšanas metodes;
22. aicina nodrošināt stabilus datus, labāku piekļuvi informācijai un visaptverošas mācības lauksaimniekiem, lai atvieglotu paraugprakses apzināšanu un pārņemšanu klimata pārmaiņu mazināšanas jomā;
23. uzsver, ka no reģionālajām vides stratēģijām būtu jāizslēdz jebkāda veida atbalsts fosilā kurināmā un fosilās gāzes infrastruktūras projektiem un jāatbalsta atjaunojamās enerģijas ražošana un resursu efektīva izmantošana lauksaimniecības, pārtikas, agromežsaimniecības un mežsaimniecības nozarē, nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi pret visiem potenciālajiem atbalsta saņēmējiem; uzsver, ka šāds solis nāktu par labu ne vien biodaudzveidībai un SEG emisiju mazināšanai, bet arī varētu samazināt lauksaimniecības ražošanas izmaksas un pozitīvi ietekmēt reģionālo ekonomiku;
24. ierosina, lai konkrētās iestādes prioritāti piešķirtu risinājumiem, kas attiecībā uz ES klimata mērķiem ir visilgtspējīgākie bezoglekļa iekārtu atmaksāšanās laika ziņā, piemēram, vēja, viļņu vai saules enerģijas projektiem, un ierosina bioenerģijas projektiem piemērot stingrus un zinātniski atjauninātus ilgtspējas un atbilstības kritērijus, kuros ņemta vērā arī attiecīgā biomasas veida pieejamība un atjaunošanas un aizsardzības mērķi;
25. uzsver, ka lauksaimniecības nozarei ir potenciāls ražot atjaunojamo enerģiju, piemēram, biogāzi no lauksaimniecības atkritumiem un atliekām, piemēram, kūtsmēsliem, vai no citiem pārtikas rūpniecības atkritumu un atlieku avotiem, dūņām, notekūdeņiem un sadzīves atkritumiem;
26. uzsver, cik būtiski ir saglabāt fosfora resursus, to pārstrādājot, lai novērstu piesārņojumu un nepieciešamību pievienot fosforu, un aicina ar kohēzijas politiku atbalstīt projektus šā mērķa sasniegšanai, tostarp pārstrādājot cilvēka ekskrementus;
27. uzsver, cik būtiski ir atraisīt aprites ekonomikas potenciālu, kas veicina resursu efektīvāku izmantošanu un sekmē ilgtspējīgu patēriņu; uzsver aprites bioekonomikas būtisko lomu cīņā pret klimata pārmaiņām;

28. atzīmē, ka aprites ekonomikas un bioekonomikas attīstība radīs vairāk darbvietu primārajā ražošanā, un uzsver, ka bioekonomikā ir vajadzīgas jaunas prasmes, jaunas zināšanas un jaunas disciplīnas, kas jāattīsta un/vai vēl vairāk jāintegrē nozares apmācībā un izglītībā, lai risinātu ar bioekonomiku saistītās sociālās pārmaiņas, veicinātu konkurētspēju, izaugsmi un darbvietu radīšanu, apmierinātu nozares vajadzības un nodrošinātu labāku atbilstību starp prasmēm un darbvietām;
29. uzsver, ka atjaunojamo energoresursu, piemēram, biogāzes, ražošana ir milzīgs potenciāls lauksaimniekiem, lai viņi spētu palielināt savu klimatefektivitāti, kā arī palīdzētu ilgtspējīgu lauksaimniecību padarīt par ienesīgu uzņēmējdarbības modeli, kas piedāvā izaugsmes un (kvalificēta) darba iespējas lauku apvidos; uzsver, ka nepieciešamie ieguldījumi ir lieli un tāpēc lauksaimniekiem ir jāspēj piekļūt finansējumam;
30. prasa, lai reģionālajās vides stratēģijās īpašu uzmanību pievērstu tam, kā atbalstīt fosilo materiālu aizstāšanu ar atjaunojamiem un biobāzētiem materiāliem, kas iegūti no mežsaimniecības un lauksaimniecības, jo šīs abas nozares ir gan oglekļa emitētājas, gan arī oglekļa piesaistītājas;
31. uzsver – lai veicinātu zaļā kursa mērķu sasniegšanu un klimatneitralitāti, ir vajadzīga koncepcija par pakāpenisku atteikšanos no fosilās enerģijas katrā nozarē;
32. uzsver, ka kohēzijas politikas un reģionālo vides stratēģiju izstrādes nolūkā būtu jāsaņem īsteni uzņēmējdarbības stimuli ar politikas mērķiem cīņā pret klimata pārmaiņām;
33. uzsver, ka ilgtspējīga un dabai tuva mežu apsaimniekošana ir ārkārtīgi būtiska, lai nodrošinātu siltumnīcefekta gāzu nepārtrauktu absorbēšanu no atmosfēras, un šāda apsaimniekošana arī nodrošina no atjaunojamiem resursiem iegūtas un klimatam saudzīgas koksnes izstrādājumu izejvielas, kuras uzglabā oglekli un ar kurām var aizstāt no fosilajiem resursiem iegūtus materiālus un fosilo kurināmo;
34. uzsver, ka mežu trīskāršā loma (piesaiste, uzglabāšana un aizstāšana) palīdz samazināt atmosfērā emitētās oglekļa emisijas, vienlaikus nodrošinot, ka meži turpina augt un sniedz daudzus citus pakalpojumus, un tāpēc mežiem vajadzētu būt neatņemamai reģionālo vides stratēģiju sastāvdaļai;
35. atgādina, cik svarīgi klimata pārmaiņu mazināšanas nolūkā ir relokalizēt Eiropas pārtikas un barības, tostarp augu proteīna<sup>5</sup>, ražošanu un to pilnveidot, efektīvi izmantot kultūraugus, piemēram, daudzgadīgās zāles, kā arī popularizēt vietēji ražotu produktu patēriņu nolūkā samazināt transportēšanas attālumus un ierobežot mežu izciršanu; uzsver iespējas, ko šādas relokalizācijas atbalstam nodrošina kohēzijas politika un reģionālās vides stratēģijas;
36. uzsver īsu pārtikas ķēžu labvēlīgo ietekmi, kas palīdz samazināt pārtikas izšķērdēšanu; atgādina, ka pilsētu lauksaimniecība bagātina pilsētu biodaudzveidību, labāk apsaimnieko atkritumus, izmantojot kompostēšanu apkaimē, saglabā lietus ūdeni un

---

<sup>5</sup> Sk. Komisijas ziņojumu Padomei un Parlamentam par augu izcelsmes proteīnu ražošanas attīstību Eiropas Savienībā.

uzlabo gaisa kvalitāti, un aicina kohēzijas politikā stiprināt vietējās, kaimiņattiecību un teritoriālās pārtikas sistēmas pilsētās un ap tām; uzsver, ka ir jāatbalsta ilgtspējīga lauksaimniecības prakse un jāpalīdz mazajiem lauksaimniekiem un vietējiem ražotājiem iegūt vajadzīgo finansējumu, kā arī apzināt un efektīvi izmantot vietējā, valsts un Eiropas līmenī pieejamos finansēšanas instrumentus;

37. uzsver, ka lopkopībā ilggadīgie zālāji ir būtisks instruments, ar ko sasniegt izvirzītos ambiciozos klimata mērķus;
38. norāda, ka meži ne vien piesaista oglekli, bet arī labvēlīgi ietekmē klimatu, atmosfēru, biodaudzveidības saglabāšanu, upju un ūdensceļu apsaimniekošanu, aizsargā augsni no erozijas, ko izraisa ūdens un vējš, un mežiem piemīt arī citas noderīgas dabīgās īpašības;
39. uzskata, ka ar kohēzijas politikas fondiem būtu jāsaglabā mežu daudzfunkcionālā loma, jānodrošina spēcīga meža sugu daudzveidība un jāsaglabā un jāpaplašina mežu resursi iedzīvotāju labbūtnības un vides uzlabošanas nolūkā;
40. uzsver, cik būtiski ir noturēt jauniešus lauku apvidos un atgriezt viņus atpakaļ laukos, lai izmantotu viņu gūtās mūsdienīgās zināšanas un uzskatus par vides aizsardzību un klimata pārmaiņām un lai demogrāfisko problēmu skartos lauku apvidus pārvērstu plaukstošās, dzīvīgās un ilgtspējīgās kopienās; tādēļ uzsver, ka ir būtiski, lai jauniešiem būtu pienācīgs atbalsts no kohēzijas politikas programmām;
41. pauž bažas, ka arī turpmāk lielu daļu pārtikas nāksies ražot, izmantojot mazāk auglīgu zemi, piesārņotu augsni un ūdeni, kā arī daudz mazākus zvejas apgabalus, turklāt dažkārt būs jāsadzīvo ar ekstremāliem laikapstākļiem;
42. ar bažām atzīmē, ka Covid-19 pandēmija ir parādījusi pilsētu neaizsargātību gadījumā, kad tiek traucēta apgāde, jo īpaši apgāde ar pārtiku;
43. uzsver, ka Savienībai ir absolūti nepieciešams pieņemt izturētspējas politiku attiecībā uz klimata pārmaiņu ietekmi, jo īpaši lauksaimniecības un pārtikas nozarē; uzskata, ka šajā ziņā vadoša loma var būt kohēzijas politikai;
44. uzskata, ka kohēzijas politikai būtu jāatbalsta mūsu pārtikas sistēmu īsāku piegādes ķēžu izveide, jo īpaši pārvietojot mūsu lauksaimniecisko ražošanu; uzsver, ka šādas pārvietošanas mērķis ir ražot, pārstrādāt un patērēt pārtiku uz vietas, lai stiprinātu Eiropas reģionu nodrošinātību ar pārtiku, radītu vietējas darbvietas un krasi samazinātu fosilās enerģijas izmantošanu un tādējādi arī mūsu ietekmi uz klimatu;
45. uzskata, ka kohēzijas politikai būtu jāatbalsta reģionālie projekti, kuru mērķis ir veidot nākotnes lauksaimniecības sistēmas, kas vērstas uz jauktu lauksaimniecību, kopaudzējot vairākas augu sugas (jauktie kultūraugu stādījumi), laukaugus un kokus (agromežsaimniecība) un pat kultūraugus, kokus un dzīvniekus (saglabājoša lauksaimniecība un permakultūra); uzsver, ka šādas agroekosistēmas palielinātu biodaudzveidību un heterogenitāti, tādējādi mazinot to neaizsargātību pret slimībām un klimata pārmaiņām;
46. aicina kohēzijas politikā steidzami stiprināt pilsētu un piepilsētu lauksaimniecības

sistēmas, attīstot pilsētu dārzus, jumta dārzus, pilsētu permakultūru un akvapponikas sistēmas; tomēr uzsver – lai gan pilsētu lauksaimniecība ievērojami palielina pilsētu iedzīvotāju nodrošinātību ar pārtiku, tā arī turpmāk vienīgi papildinās lielo pilsētu apgādi ar pārtiku; tādēļ uzsver vajadzību aizsargāt un veicināt piepilsētu lauksaimniecību;

47. uzskata, ka pilsētu mežu attīstība ir ļoti svarīga, lai mazinātu globālās sasilšanas ietekmi pilsētās, jo īpaši karstuma viļņu laikā; uzsver, ka saskaņā ar ANO datiem pilsētu veģetācijas radītie apēnojumi varētu samazināt gaisa kondicionēšanas vajadzības par 30 %;
48. norāda, ka veģetācijas atjaunošana pilsētās var palīdzēt radīt biodaudzveidības patvērumu, samazināt skaņas un gaisa piesārņojumu, atjaunot degradētās augsnes, novērst sausumu un izveidot ievērojamas oglekļa piesaistītājsistēmas;
49. tomēr uzsver, ka ir būtiski nodrošināt pilsētās iestādīto koku sugu plašu biodaudzveidību un veicināt vietējās sugas;
50. turklāt uzsver, ka koku aleju veidošanai ir zināmi ierobežojumi; uzsver, ka ir jānodrošina koku sugu daudzveidība, kas izvēlētas, ņemot vērā papildu funkcijas, kādas šīm sugām piemīt līdztekus krūmiem, zālaugiem un irdenas augsnes platībām; aicina arī par prioritāru noteikt augļu koku stādīšanu pilsētās; uzskata, ka ar kohēzijas politikas līdzekļiem būtu jāatbalsta projekti, kas atbilst izklāstītajiem nosacījumiem;
51. uzsver priekšrocības, ko sniedz zālaugu platību saglabāšana pilsētās; prasa ar kohēzijas politikas līdzekļiem atbalstīt pašreizējos projektus šajā jomā;
52. uzsver, ka ES makroreģionālajām stratēģijām būtu jāpalīdz veidot sadarbību, lai risinātu reģionālos un upju baseinu jautājumus, kas saistīti ar klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos tām lauksaimniecības, pārtikas, agromežsaimniecības un mežsaimniecības nozarēs, tādus jautājumus kā plūdi, sausums un ugunsdrošība, upju savienojamības atjaunošana un upju savienojamības uzlabošana, efektīva kolektīvā atkritumu apsaimniekošana, jo īpaši ar jaunu pārstrādes tehnoloģiju palīdzību lauksaimniecības atkritumu apsaimniekošanā, tostarp enerģijas ražošanas nolūkā, lai padarītu saimniecības noturīgākas pret kopējiem riskiem un attīstītu ilgtspējīgas ES un vietējas pārtikas ražošanas ķēdes, jo īpaši izveidojot un stiprinot īstermiņa piegādes ķēdes, kuru nozīmīgumu parādīja Covid-19 krīzes ietekme;
53. uzsver, ka vides stratēģijām būtu jāatbalsta un jāpapildina ES makroreģionālās stratēģijas šajā jomā; prasa izstrādāt Eiropas plānu cīņai pret pārtuksnešanos un lauksaimniecības zemes degradāciju, ko atbalstītu makroreģionālās stratēģijas;
54. uzsver, cik būtiski ir visā ES kohēzijas politikas plānošanā, īstenošanā un uzraudzībā ievērot partnerības principu un izveidot ciešu sadarbību starp reģionālajām un vietējām iestādēm, NVO un ieinteresētajām personām, tostarp lauksaimnieku organizācijām un vides NVO; uzsver, ka šajā procesā būtu jāņem vērā dzimumperspektīva;
55. atzīmē, ka kopienu un pilsoņu iniciatīvas var spēcīgi atbalstīt ekoloģisko pārkārtošanos, kā arī klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos tām, un ka vietējās rīcības grupas un *Leader* programma var būt galvenie instrumenti šā mērķa sasniegšanai; mudina



dalībvalstis un reģionālās iestādes saskaņot šīs programmas ar savām reģionālajām vides stratēģijām;

56. uzsver, ka kohēzijas politikai būtu jāatbalsta ieguldījumi izglītībā un apmācībā, lai palīdzētu vietējām iestādēm, darba ņēmējiem un uzņēmumiem vairāk ņemt vērā klimata pārmaiņu radītos izaicinājumus un apzināt savu lomu, kāda šiem rīcībspēkiem var būt klimata pārmaiņu mazināšanā un pielāgošanās tām attiecīgajās nozarēs;
57. uzsver, cik būtiski ir veicināt sinerģiju starp kohēzijas politiku un kopējo lauksaimniecības politiku, kuras mērķis ir atbalstīt lauku apvidus, kas ir ārkārtīgi neaizsargāti pret klimata pārmaiņu ietekmi, un nodrošināt pārkārtošanos uz klimatneitrālu ekonomiku, kuras uzmanības centrā ir sociālā un ekonomiskā kohēzija;
58. uzsver struktūrfondu nozīmi mazo un vidējo uzņēmumu atbalstīšanā agropārtikas nozarē, lai tie kļūtu konkurētspējīgāki un videi draudzīgāki;
59. uzsver viedo ciematu koncepcijas nozīmi Savienības ar klimatu saistīto problēmu risināšanā un atzinīgi vērtē tās iekļaušanu Savienības turpmākajā KLP, kā arī kohēzijas un reģionālajās rīcībpolitikās; prasa dalībvalstīm viedo ciematu pieeju iekļaut darbības programmā ES kohēzijas politikas īstenošanai valsts un reģionālā līmenī, kā arī savos nacionālajos KLP stratēģiskajos plānos, un līdz ar to būs nepieciešama viedo ciematu stratēģiju<sup>6</sup> sagatavošana valsts līmenī; uzsver *Leader*/SVVA pieejas nozīmi viedo ciematu stratēģiju īstenošanā, kurās liela uzmanība būtu jāpievērš digitalizācijai, ilgtspējai un inovācijai;
60. uzsver degradēto teritoriju attīstības un rehabilitācijas iespējas, kurās var radīt jaunus industriālos parkus un inkubatoru centrus, veicot augsnes dekontamināciju un veco rūpniecisko teritoriju vides uzlabošanu, lai samazinātu vajadzību pēc jaunu teritoriju apbūves un piesaistītu uzņēmumus un reģionālos ieguldījumus, tādējādi radot arī darbvietas;
61. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu nākt klajā ar stratēģiju lauku apvidiem un uzsver nepieciešamību stiprināt sinerģiju starp dažādiem struktūrfondiem un investīciju fondiem, lai palīdzētu lauksaimniecības pārtikas ražošanas nozarēm uzlabot ekonomisko noturību un vides ilgtspēju;
62. uzsver, ka ieguldījumi ilgtspējīgā zaļajā infrastruktūrā vietējā un reģionālā līmenī, izmantojot ES kohēzijas politiku, ir būtiski, lai cīnītos pret klimata pārmaiņu ietekmi uz lauksaimniecību un mežsaimniecību un uzlabotu cilvēku, dabas un ekonomikas klimatnoturību;
63. uzsver, ka kohēzijas politikā galvenā uzmanība jāpievērš visaptverošai Eiropas ekonomikas virzībai uz bioekonomiku, kam pamatā būtu lauksaimniecības un

---

<sup>6</sup> 72.b pants (grozījums Nr. 513) Eiropas Parlamenta pirmā lasījuma nostājā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido noteikumus par atbalstu stratēģiskajiem plāniem, kuri dalībvalstīm jāizstrādā saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP stratēģiskie plāni) un kurus finansē no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1305/2013 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1307/2013.

mežsaimniecības biogēnie resursi;

64. uzsver Vidusjūras makroreģiona izveides priekšrocības, jo īpaši nolūkā popularizēt vietējo produktu ražošanu un eksportējamību;
65. uzsver, cik būtiska kohēzijā un reģionālā attīstībā ir augšupēja pieeja, saskaņā ar kuru iniciatīvas būtu jāīsteno reģionālā un/vai dalībvalstu līmenī;
66. uzsver, ka kohēzijas politikā un reģionālajās vides stratēģijās īpaša uzmanība jāpievērš ilgtspējīgā mežsaimniecībā iegūtas koksnes plašākai izmantošanai visās ekonomikas jomās (jo īpaši būvniecības nozarē), jo koksnei ir unikāla īpašība uzglabāt milzīgus CO<sub>2</sub> daudzumus, vienlaikus aizstājot energoietilpīgus resursus, tādus kā tērauds un betons;
67. uzskata, ka digitalizācija un MI tehnoloģijas var veicināt ilgtspējīgāku, noturīgāku un resursefektīvāku lauksaimniecību un var arī radīt jaunu veidu darbvietas, taču šajā ziņā ir nepieciešama pienācīga apmācība un izglītība, kas būtu pieejama ikvienam;
68. uzsver, ka ir jāstiprina ES ieguldījumi platjoslas izvēršanā lauku apvidos, lai lauksaimnieki varētu integrēt digitālās tehnoloģijas nolūkā attīstīt precīzo lauksaimniecību, jo tas būs būtiski viņu virzībā uz ekoloģisko pārkārtošanos;
69. uzsver, ka pašreizējā lauksaimniecības prakse un zaļās infrastruktūras iniciatīvas lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarē pozitīvi ietekmē oglekļa uzkrājumus un siltumnīcefekta gāzu bilanci dalībvalstīs;
70. atgādina, ka pašreizējās ES politikas iniciatīvās jāņem vērā Eiropas ekonomikas ilgtermiņa konkurētspēja un mazo un vidējo uzņēmumu paustās bažas;
71. uzsver, ka ir jāuzlabo visu veidu savienojamība (platjosla, transports utt.) lauku apvidos un tas jādara cenas ziņā pieejamā, ilgtspējīgā un videi draudzīgā veidā;
72. uzsver, ka uz klimata pārmaiņām orientētas kohēzijas politikas un reģionālo vides stratēģiju ieviešanai jābūt balstītai uz zinātni, pētniecību un inovāciju;
73. uzsver, ka tāpēc reģionālajās vides stratēģijās būtu jāintegrē pētniecība un ieguldījumi klimatefektīvos un biodaudzveidību veicinošos lauksaimniecības risinājumos;
74. uzsver – kohēzijas politikas līdzekļi ir vajadzīgi, lai atbalstītu vairāk mācību projektu, jo īpaši agroekoloģiskās lauksaimniecības jomā.

**INFORMĀCIJA PAR PIENEMŠANU  
ATZINUMU SNIEDZOŠAJĀ KOMITEJĀ**

<b>Pieņemšanas datums</b>	26.1.2021
<b>Galīgais balsojums</b>	+ :            28 - :            11 0 :            6
<b>Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā</b>	Mazaly Aguilar, Clara Aguilera, Atidzhe Alieva-Veli, Álvaro Amaro, Eric Andrieu, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoş Benea, Benoît Biteau, Mara Bizzotto, Daniel Buda, Isabel Carvalhais, Asger Christensen, Angelo Ciocca, Ivan David, Paolo De Castro, Jérémy Decerle, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Dino Giarrusso, Francisco Guerreiro, Martin Häusling, Martin Hlaváček, Krzysztof Jurgiel, Jarosław Kalinowski, Gilles Lebreton, Norbert Lins, Chris MacManus, Colm Markey, Marlene Mortler, Ulrike Müller, Juozas Olekas, Pina Picierno, Maxette Pirbakas, Bronis Ropé, Bert-Jan Ruissen, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Veronika Vrecionová, Juan Ignacio Zoido Álvarez
<b>Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā</b>	Manuel Bompard, Marc Tarabella, Adrián Vázquez Lázara

**ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS  
GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA**

28	+
PPE	Álvaro Amaro, Daniel Buda, Herbert Dorfmann, Jarosław Kalinowski, Norbert Lins, Colm Markey, Marlene Mortler, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Renew	Atidzhe Alieva-Veli, Asger Christensen, Jérémy Decerle, Martin Hlaváček, Ulrike Müller, Adrián Vázquez Lázara
S&D	Clara Aguilera, Eric Andrieu, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoş Benea, Isabel Carvalhais, Paolo De Castro, Juozas Olekas, Pina Picierno, Marc Tarabella

11	-
ECR	Mazaly Aguilar, Krzysztof Jurgiel, Veronika Vrecionová
ID	Ivan David
The Left	Manuel Bompard, Luke Ming Flanagan, Chris MacManus
Verts/ALE	Benoît Biteau, Francisco Guerreiro, Martin Häusling, Bronis Ropé

6	0
ECR	Bert-Jan Ruissen
ID	Mara Bizzotto, Angelo Ciocca, Gilles Lebreton, Maxette Pirbakas
NI	Dino Giarrusso

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas